

FI

FI

FI

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO

Bryssel 15.12.2006
KOM(2006) 799 lopullinen

KOMISSION KERTOMUS

Sallittuja päästömääriä koskeva Euroopan yhteisön raportti

**(edellytetään järjestelmästä yhteisön kasvihuonekaasupäästöjen seuraamiseksi ja
Kioton pöytäkirjan täytäntöönpanemiseksi tehdyn Euroopan parlamentin ja neuvoston
päätöksen 280/2004 7 artiklan 1 kohdassa)**

1. JOHDANTO

Tämä raportti on yhteenveto Euroopan ympäristökeskuksen valmistelemasta teknisestä raportista, joka on määrä luovuttaa Euroopan yhteisön puolesta ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden Kansakuntien puitesopimuksen (UNFCCC) sihteeristölle, jotta voidaan helpottaa sallitun päästömäärän laskemista Kioton pöytäkirjan 7 ja 8 artiklan nojalla ja osoittaa Euroopan yhteisön valmius vastata päästöistään ja sallituista päästömääristä ensimmäisellä Kioton pöytäkirjan mukaisella velvoitekaudella (sallittuja päästömääriä koskeva raportti).

Euroopan yhteisö ja sen jäsenvaltiot ratifioivat Kioton pöytäkirjan 31. toukokuuta 2002. Ratifioinnin yhteydessä yhteisö ilmoitti, että yhteisö ja sen jäsenvaltiot täyttäisivät kukin omat päästöjen rajoittamista ja vähentämistä koskevat pöytäkirjan 3 artiklan 1 kohdan mukaiset sitoumuksensa yhteisesti pöytäkirjan 4 artiklan mukaisesti. Ratifiointiajankohtana seuraavat 15 valtiota olivat EY:n jäsenvaltioita: Belgia, Tanska, Saksa, Kreikka, Espanja, Ranska, Irlanti, Italia, Luxemburg, Alankomaat, Itävalta, Portugali, Suomi, Ruotsi ja Yhdistynyt kuningaskunta. Nämä samat 15 valtiota olivat EY:n jäsenvaltioita, kun Kioton pöytäkirja hyväksyttiin joulukuussa 1997. Kioton pöytäkirjan 4 artiklan 4 kohdan mukaisesti kymmenen uuden jäsenvaltion liittyminen yhteisöön pöytäkirjan hyväksymisen jälkeen ei vaikuta pöytäkirjan mukaisiin yhteisön sitoumuksiin. Tästä syystä yhteisön laskelma sen sallitusta päästömäärästä koskee edellä mainittua 15 jäsenvaltiota (EU-15). Sallittua päästömäärää koskeva raportti esittää tiedot myös kahdeksasta uudesta jäsenvaltiosta, jotka ovat määrittäneet Kioton pöytäkirjan mukaiset päästöjen rajoittamista tai vähentämistä koskevat velvoitteet (Tšekki, Viro, Latvia, Liettua, Unkari, Puola, Slovenia ja Slovakia). Kypros ja Malta eivät ole määrittäneet Kioton pöytäkirjan mukaisia päästöjen rajoittamista ja vähentämistä koskevia velvoitteita, eivätkä ne siitä syystä ole mukana tässä raportissa.

UNFCCC:n päätöksen nro 13/CMP.1 (Menettelyt Kioton pöytäkirjan 7 artiklan 4 kohdan mukaisten sallittujen päästömäärien laskemiseksi) mukaan sallittua päästömäärää koskevan raportin on sisällettävä kaksi osaa, kuten jäljempänä esitetään.

2. 1 OSA

a) Täydelliset inventaariot ihmisen toiminnan aiheuttamista kasvihuonekaasujen päästöistä ja nielujen aikaansaamista poistumista

Muiden kuin Montrealin pöytäkirjan sääntelemien kasvihuonekaasujen lähteistä syntyvien ihmisen toiminnasta aiheutuvien päästöjen ja nielujen aikaansaamien poistumien täydelliset inventaariot jokaiselta vuodelta ajanjaksolla 1990–2004 on sisällytetty Euroopan ympäristökeskuksen valmisteleman sallittua päästömäärää koskevan EY:n raportin *liitteeseen I* (EY:n inventaarioraportti), ja *liitteeseen II* (EU-15:n ja EU-25:n yhteiset määrämuotoiset raportointitaulukot, CRF). Näihin kasvihuonekaasuinventaarioihin sisältyvät tiedot muodostavat perustan EY:n sallitun päästömäärän laskemiselle sellaisena kuin se on esitetty tässä tiedonannossa.

b) Euroopan yhteisön valitsema perusvuosi HFC- ja PFC-yhdisteitä sekä rikkiheksafluorideja varten 3 artiklan 8 kohdan mukaisesti

EY:n perusvuoden päästöt ovat niiden 15 jäsenvaltion yhteenlasketut perusvuoden päästöt, jotka ovat sopineet täyttävänsä yhteisesti Kioton pöytäkirjan 3 artiklan mukaiset sitoumuksensa. Tämä sääntö koskee myös fluorihilivetyjen (HFC), perfluorihilivetyjen (PFC) ja rikkiheksafluoridien (SF⁶) perusvuotta. Kioton pöytäkirjan liitteeseen I sisältyvät osapuolet voivat valita näiden kaasujen perusvuodeksi joko vuoden 1995 Kioton pöytäkirjan 3 artiklan 8 kohdan mukaisesti tai muiden liitteen A kasvihuonekaasujen perusvuoden (yleensä 1990). Itävalta, Ranska ja Italia ovat valinneet näiden kaasujen perusvuodeksi vuoden 1990, kaikki muut jäsenvaltiot valitsivat vuoden 1995.

Kaikkien muiden kasvihuonekaasupäästöjen Kioton pöytäkirjan mukainen perusvuosi EU-15:lle on vuosi 1990.

Uusissa jäsenvaltioissa, joilla on Kioton pöytäkirjan mukaisia sitoumuksia, HFC- ja PFC-yhdisteiden sekä SF₆:n perusvuosi on 1995, paitsi Slovakiassa, joka valitsi fluorattujen kaasujen perusvuodeksi vuoden 1990. Kaikkien muiden kasvihuonekaasupäästöjen Kioton pöytäkirjan mukainen perusvuosi on 1990, lukuun ottamatta Puolaa (1988), Sloveniaa (1986) ja Unkaria (1985–87).

c) Kioton pöytäkirjan 4 artiklan mukainen sopimus, jossa osapuolet ovat sopineet täyttävänsä 3 artiklan mukaiset velvoitteet yhteisesti muiden osapuolten kanssa

Kioton pöytäkirjan 4 artiklassa annetaan osapuolille mahdollisuus täyttää omat 3 artiklan mukaiset velvoitteensa yhteisesti, alueellisen taloudellisen yhdentymisen järjestön puitteissa ja yhdessä tällaisen järjestön kanssa. EY:n ja sen jäsenvaltioiden sopimuksessa, joka koskee Kioton pöytäkirjan 3 artiklan 1 kohdan mukaisten sitoumusten yhteistä täyttämistä (yhteinen taakanjakosopimus), vahvistettiin määrälliset päästöjen rajoittamista ja vähentämistä koskevat velvoitteet yhteisölle ja sen jäsenvaltioille ensimmäistä velvoitekautta varten (2008–2012). Velvoitteissa määritellään Kioton pöytäkirjan mukainen jäsenvaltioiden sallittu päästömäärä. Tämän sopimuksen täydellinen teksti sisältyy Kioton pöytäkirjan hyväksymisestä Euroopan yhteisön puolesta tehtyyn neuvoston päätökseen¹ ja siitä ilmoitettiin UNFCCC:n sihteeristölle siinä yhteydessä, kun yhteisö ja jäsenvaltiot ratifioivat pöytäkirjan.

d) Sallitun päästömäärän laskeminen 3 artiklan 7 ja 8 kohdan nojalla muiden kuin Montrealin pöytäkirjan sääntelemien kasvihuonekaasujen lähteistä syntyvistä ihmisen toiminnasta aiheutuvista päästöistä ja nielujen aikaansaamien poistumista tehdyn inventaarion perusteella

EY:n sallittu päästömäärä vastaa 3 artiklan 7 ja 8 kohdan nojalla Kioton pöytäkirjan liitteessä B yhteisölle määrättyä prosentuaalista osuutta (92 %) sen perusvuoden päästöistä kerrottuna viidellä. Yhteisön perusvuoden päästöt ovat **4 276 359 577 tonnia ekvivalenttisena hiilidioksidina (CO₂ekv.)**, mikä vastaa EU-15:n kasvihuonekaasujen perusvuoden päästöjen yhteismäärää. Tämän laskelman mukaiset EY:n ja sen jäsenvaltion sallitut päästömäärät on määriteltä päätöksessä xxx/1006/EY². Yhteisön sallittu päästömäärä on **19 682 555 325 tonnia CO₂ekv.** Laskelmat yhteisön ja kunkin jäsenvaltion sallitusta päästömäärästä on esitetty taulukossa 1. Uusien jäsenvaltioiden sallitut päästömäärät on esitetty taulukossa 2. Kunkin jäsenvaltion sallittu päästömäärä on rekisteröitävä kyseisen jäsenvaltion kansalliseen rekisteriin.

Kioton pöytäkirjan mukaisen perusvuoden jäsenvaltioiden päästötietojen tarkistus johtaa **11 403 608 tonnin CO₂ekv:n** laskennalliseen erotukseen EY:n sallitun päästömäärän ja EU-15:n kunkin jäsenvaltion sallittujen päästömäärien yhteismäärän välillä. Päätöksen xxx/2006/EY mukaan tämä erotus on rekisteröitävä EY:n rekisteriin sallittuina päästömääräyksikköinä.

¹ Neuvoston päätös 2002/358/EY, tehty 25 päivänä huhtikuuta 2002, ilmastomuutosta koskevan Yhdistyneiden Kansakuntien puitesopimuksen Kioton pöytäkirjan hyväksymisestä Euroopan yhteisön puolesta sekä sen velvoitteiden täyttämisestä yhteisesti, EYVL L 130, 15.5.2002, s. 1.

² Komission päätös xx/2006/EY, tehty xx päivänä joulukuuta 2006, neuvoston päätöksen 2002/358/EY nojalla yhteisölle ja sen jäsenvaltioille Kioton pöytäkirjan mukaisesti sallittujen päästötasojen määrittämisestä.

Taulukko 1: Euroopan yhteisön ja yhteiseen taakanjakosopimukseen osallistuvien jäsenvaltioiden perusvuoden päästöt ja sallitut päästömäärät

Jäsenvaltio/EY	Perusvuoden päästöt	Metsänhävityksestä johtuvat vuoden 1990 päästöt (Kioton pöytäkirjan 3 art. 7 kohta)	Päästöjen määrälliset vähennys-sitoumukset (Kioton pöytäkirjan liite B)	Laskettu sallittu päästömäärä
	Tonnina CO ₂ ekv.	Tonnina CO ₂ ekv.	%	Tonnina CO ₂ ekv.
Euroopan yhteisö	4 276 359 577	1 619 634	92 %	19 682 555 325
			Päästöjen määrälliset rajoitus- tai vähennys-sitoumukset yhteisessä taakanjakosopimuksessa	
Itävalta	78 959 404	Ei sovelleta	87 %	343 473 407
Belgia	146 890 526	Ei sovelleta	92,5 %	679 368 682
Tanska	69 323 336	Ei metsänhävityksestä johtuvia päästöjä	79 %	273 827 177
Suomi	71 096 195	Ei sovelleta	100 %	355 480 975
Ranska	563 925 328	Ei sovelleta	100 %	2 819 626 640
Saksa	1 232 536 951	Ei sovelleta	79 %	4 868 520 955
Kreikka	111 054 072	Ei sovelleta	125 %	694 087 947
Irlanti	55 780 237	Ei metsänhävityksestä johtuvia päästöjä	113 %	315 158 338
Italia	519 464 323	Ei sovelleta	93,5 %	2 428 495 710
Luxemburg	12 688 140	Ei sovelleta	72 %	45 677 304
Alankomaat	214 588 451	280 212	94 %	1 008 565 720
Portugali	60 938 032	973 829	127 %	386 956 503
Espanja	289 385 637	Ei sovelleta	115 %	1 663 967 412
Ruotsi	72 281 599	Ei sovelleta	104 %	375 864 317
Yhdistynyt kuningaskunta	779 904 144	365 593	87,5 %	3 412 080 630

* Perusvuoden päästöissä ei ole mukana maankäytöstä, maankäytön muutoksista ja metsätaloudesta (LULUCF) johtuvia päästöjä ja poistumia, mutta niissä ovat mukana niiden jäsenvaltioiden metsänhävityksestä johtuvat päästöt, jotka voivat soveltaa Kioton pöytäkirjan 3 artiklan 7 kohtaa. Useat jäsenvaltiot ovat tätä raporttia varten saattaneet ajan tasalle ne kasviuonekaasuja koskevat inventaariot, jotka on annettu huhtikuussa 2006 UNFCCC:lle.

Taulukko 2: Niiden uusien jäsenvaltioiden perusvuoden päästöt ja sallitut päästömäärät, joilla on Kioton pöytäkirjan 3 artiklan mukaisia sitoumuksia

Jäsenvaltio	Perusvuoden päästöt (lukuun ottamatta LULUCF:ia)	Metsänhävityksestä johtuvat vuoden 1990 päästöt, jotka voidaan ottaa huomioon Kioton pöytäkirjan 3 art. 7 kohdan mukaan	Päästöjen määrälliset vähennys-sitoumukset (Kioton pöytäkirjan liite B)	Laskettu sallittu päästömäärä
	Tonnia CO ₂ ekv.		%	Tonnia CO ₂ ekv.
Tšekki	196 280 576	Ei sovelleta	92 %	902 890 649
Viro	43 022 295	Ei sovelleta	92 %	197 902 558
Unkari	123 034 090	Ei sovelleta	94 %	578 260 222
Latvia	25 894 218	Ei sovelleta	92 %	119 113 402
Liettua	48 103 464	Ei sovelleta	92 %	221 275 934
Puola ³	565 829 000	Ei sovelleta	94 %	2 673 496 300
Slovakia	73 360 100	Ei sovelleta	92 %	337 456 459
Slovenia	20 203 252	Ei sovelleta	92 %	92 934 961

3. 2 OSA

a) Velvoitekausivarannon laskeminen päätöksen 11/CMP.1 mukaisesti

Velvoitekausivaranto (CPR) on alempi seuraavista: joko 90 prosenttia osapuolen sallitusta päästömäärästä, joka on laskettu Kioton pöytäkirjan 3 artiklan 7 ja 8 kohdan nojalla, tai 100 prosenttia viimeksi tarkistetun inventaarion päästömäärästä kerrottuna viidellä. Taulukossa 3 esitetään EU-15:n ja Euroopan yhteisön velvoitekausivarannot. Taulukossa 4 on niiden uusien jäsenvaltioiden velvoitekausivarannot, joilla on Kioton pöytäkirjan 3 artiklan mukaisia määrällisiä päästöjen rajoitus- tai vähennyssitoumuksia.

³ Puola ei ole toiminut ajallisesti täydellisiä tietoja kasvihuonekaasuista ennen vuotta 2004. Taulukossa olevat perusvuoden tiedot on toimitettu komissiolle 26. kesäkuuta 2006. Puola ilmoitti erikseen sallitun kokonaispäästömäärän, joka on esitetty taulukossa mutta joka on ristiriidassa muiden tietojen kanssa.

Taulukko 3: EY:n ja EU-15:n velvoitekausivarannot (CPR)

Jäsenvaltio/EY	Laskettu sallittu päästömäärä Tonnia CO₂ekv.	CPR (CPR:n laskentamenetelmä: 90 % sallitusta päästömäärästä) Tonnia CO₂ekv.
Euroopan yhteisö		17 704 036 546
Itävalta	343 473 407	309 126 066
Belgia	679 368 682	611 431 814
Tanska	273 827 177	246 444 459
Suomi	355 480 975	319 932 878
Ranska	2 819 626 640	2 537 663 976
Saksa	4 868 520 955	4 381 668 860
Kreikka	694 087 947	624 679 152
Irlanti	315 158 338	283 642 504
Italia	2 428 495 710	2 185 646 139
Luxemburg	45 677 304	41 109 574
Alankomaat	1 008 565 720	907 709 148
Portugali	386 956 503	348 260 853
Espanja	1 663 967 412	1 497 570 671
Ruotsi	375 864 317	338 277 885
Yhdistynyt kuningaskunta	3 412 080 630	3 070 872 567

Taulukko 4: Niiden uusien jäsenvaltioiden velvoitekausivarannot (CPR), joilla on Kioton pöytäkirjan 3 artiklan mukaisia sitoumuksia

Jäsenvaltio	CPR Tonnia CO₂ekv.	CPR:n laskentamenetelmä
Tšekki	735 719 710	5 * vuoden 2003 inventaario
Viro	106 806 120	5 * vuoden 2004 inventaario
Unkari	419 762 705	5 * vuoden 2004 inventaario
Latvia	53 730 643	5 * vuoden 2004 inventaario
Liettua	105 251 557	5 * vuoden 2004 inventaario
Puola	1 942 365 000	5 * vuoden 2004 inventaario
Slovakia	255 230 824	5 * vuoden 2004 inventaario
Slovenia	83 641 463	90 % sallitusta päästömäärästä

b) Latvuspeittävyys, pinta-alan ja puiden korkeuden ainutkertaisen vähimmäisarvojen valinta 3 artiklan 3 ja 4 kohdan mukaista tilinpitoa varten

Jäsenvaltiot ovat valinneet metsän määrittelyyn kynnysarvot, jotta voidaan raportoida metsitys-, uudelleenmetsitys- ja metsänhävitystoimista Kioton pöytäkirjan 3 artiklan 3 kohdan mukaisesti. Koska EY kokoaa yhteen jäsenvaltioiden tiedot, jäsenvaltiot valitsivat latvuspeittävyttä, pinta-alaa ja puiden korkeutta varten vaadittavia vähimmäisarvoja koskevat kynnysarvot sen metsämääritelmän mukaisesti,

jota käytetään FAO:lle raportoimiseen. Taulukossa 5 esitetään yleiskatsaus jäsenvaltioiden valinnoista sen mukaan kuin ne ilmenevät jäsenvaltioiden raporteissa, jotta voidaan helpottaa sallitun päästömäärän laskentaa. Taulukossa 6 on sama yleiskatsaus uusista jäsenvaltioista.

Taulukko 5: EU-15:n valitsevat kynnysarvot metsän määritelmää varten 3 artiklan 3 kohdan mukaisessa raportoinnissa

Jäsenvaltio	Latvuspeittävyuden vähimmäisarvo (%)	Puiden vähimmäiskorkeus (m)	Metsän vähimmäispinta-ala (ha)
Itävalta	30 %	2	0,05
Belgia	20 %	5	0,5
Tanska	10 %	5	0,5
Suomi	10 %	5	0,5
Ranska	10 %	5	0,5
Saksa	10 %	5	0,1
Kreikka	Ei ilmoitettu	Ei ilmoitettu	Ei ilmoitettu
Irlanti	20 %	5	0,1
Italia	10 %	5	0,5
Luxemburg	10 %	5	0,5
Alankomaat	20 %	5	0,5
Portugali	10 %	5	1
Espanja	20 %	3	1
Ruotsi	10 %	5	0,5
Yhdistynyt kuningaskunta	20 %	2	0,1

Taulukko 6: Uusien jäsenvaltioiden valitsevat kynnysarvot metsän määritelmää varten 3 artiklan 3 kohdan mukaisessa raportoinnissa

Jäsenvaltio	Latvuspeittävyuden vähimmäisarvo (%)	Puiden vähimmäiskorkeus (m)	Metsän vähimmäispinta-ala (ha)
Tšekki	30 %	2	0,05
Viro	30 %	1,3	0,5
Unkari	30 %	5	0,5
Latvia	20 %	5	0,1
Liettua	10 %	5	0,1
Puola	10 %	2	0,1
Slovakia	20 %	5	0,3
Slovenia	30 %	2	0,05

c) Pöytäkirjan 3 artiklan 4 kohdan mukaisesti ensimmäisellä velvoitekaudella tilinpitoon mukaan otettavien toimintojen valinta

Kiotoon pöytäkirjan 3 artiklan 4 kohdassa annetaan mahdollisuus sisällyttää metsänhoito, maatalousmaan ja laidunmaan hoito sekä kasvillisuuden palauttaminen päästöjä ja poistumia koskevaan tilinpitoon ensimmäisellä velvoitekaudella. Jäsenvaltiot päättivät näitä toimintoja koskevista valinnoistaan Kiotoon pöytäkirjan mukaisessa kansallisessa raportoinnissa. EY:n inventaario ja laskelma sallitusta päästömäärästä perustuu EU-15:n valitsemiin toimintoihin. Taulukossa 7 esitetään yleiskatsaus EU-15:n 3 artiklan 4 kohdan mukaisesti valitsemista toiminnoista sen mukaan kuin ne ilmenevät jäsenvaltioiden raporteissa, jotta voidaan helpottaa sallitun päästömäärän laskentaa. Taulukossa 8 esitetään uusien jäsenvaltioiden 3 artiklan 4 kohdan mukaisesti tekemät valinnat.

Taulukko 7: EU-15:n 3 artiklan 4 kohdan mukaisesti valitsemat toiminnot

Jäsenvaltio	Metsänhoito	Maatalous- maan hoito	Laidunmaan hoito
Itävalta	-	-	-
Belgia	-	-	-
Tanska	X	X	X
Suomi	Ei päätetty	Ei päätetty	Ei päätetty
Ranska	X	-	-
Saksa	Ei päätetty	Ei päätetty	Ei päätetty
Kreikka	Ei päätetty	Ei päätetty	Ei päätetty
Irlanti	-	-	-
Italia	X	-	-
Luxemburg	-	-	-
Alankomaat	-	-	-
Portugali	X	X	X
Espanja	X	X	-
Ruotsi	X	-	-
Yhdistynyt kuningaskunta	X	-	-

Taulukko 8: Uusien jäsenvaltioiden 3 artiklan 4 kohdan mukaisesti valitsemat toiminnot

Jäsenvaltio	Metsänhoito	Maatalous- maan hoito	Laidunmaan hoito
Tšekki	X	-	-
Viro	-	-	-
Unkari	X	-	-
Latvia	-	-	-
Liettua	X	-	-
Puola	X	Ei päätetty	Ei päätetty
Slovakia	-	-	-
Slovenia	X	-	-

d) Laskentatiheyden valinta kutakin toimintaa varten 3 artiklan 3 ja 4 kohdan mukaisesti

Jäsenvaltiot ovat ilmoittaneet kutakin 3 artiklan 3 ja 4 kohdan mukaista toimintaa varten raporteissaan käyttämänsä laskentatiheyden, jotta voidaan helpottaa sallitun päästömäärän laskentaa. Taulukot 9 ja 10 kuvaavat jäsenvaltioiden valintoja.

Taulukko 9: EU-15:n valitsevat laskentatiheydet

Jäsenvaltio	Kutakin 3 artiklan 3 ja 4 kohdan mukaista toimintaa koskeva vuotuinen laskenta	Laskenta ensimmäisen velvoitekauden lopussa
Itävalta		Jokaisen 3 artiklan 3 kohdan mukaisen toiminnan osalta
Belgia		Jokaisen 3 artiklan 3 kohdan mukaisen toiminnan osalta
Tanska	X	
Suomi		Jokaisen 3 artiklan 3 kohdan mukaisen toiminnan osalta; ei päätetty 3 artiklan 4 kohdan mukaisten toimintojen osalta
Ranska	X	
Saksa	Ei päätetty	Ei päätetty
Kreikka	Ei päätetty	Ei päätetty
Irlanti		Jokaisen 3 artiklan 3 kohdan mukaisen toiminnan osalta
Italia		Jokaisen 3 artiklan 3 ja 4 kohdan mukaisen toiminnan osalta
Luxemburg		Jokaisen 3 artiklan 3 kohdan mukaisen toiminnan osalta
Alankomaat		Jokaisen 3 artiklan 3 kohdan mukaisen toiminnan osalta
Portugali		Jokaisen 3 artiklan 3 ja 4 kohdan mukaisen toiminnan osalta
Espanja		Jokaisen 3 artiklan 3 ja 4 kohdan mukaisen toiminnan osalta
Ruotsi		Jokaisen 3 artiklan 3 kohdan mukaisen toiminnan osalta ja 3 artiklan 4 kohdan mukaisen metsänhoitotoimen osalta
Yhdistynyt kuningaskunta		Jokaisen 3 artiklan 3 kohdan mukaisen toiminnan osalta ja 3 artiklan 4 kohdan mukaisen metsänhoitotoimen osalta

Taulukko 10: Uusien jäsenvaltioiden valitsevat laskentatähteydet

Jäsenvaltio	Vuotuinen laskenta	Laskenta ensimmäisen velvoitekauden lopussa
Tšekki		Jokaisen 3 artiklan 3 kohdan mukaisen toiminnan osalta ja 3 artiklan 4 kohdan mukaisen metsänhoitotoimen osalta
Viro		Jokaisen 3 artiklan 3 kohdan mukaisen toiminnan osalta
Unkari	Jokaisen 3 artiklan 3 kohdan mukaisen toiminnan osalta ja 3 artiklan 4 kohdan mukaisen metsänhoitotoimen osalta	
Latvia		Jokaisen 3 artiklan 3 kohdan mukaisen toiminnan osalta
Liettua		Jokaisen 3 artiklan 3 kohdan mukaisen toiminnan osalta ja 3 artiklan 4 kohdan mukaisen metsänhoitotoimen osalta
Puola		Jokaisen 3 artiklan 3 kohdan mukaisen toiminnan osalta ja 3 artiklan 4 kohdan mukaisen metsänhoitotoimen osalta
Slovakia		Jokaisen 3 artiklan 3 kohdan mukaisen toiminnan osalta
Slovenia		Jokaisen 3 artiklan 3 kohdan mukaisen toiminnan osalta ja 3 artiklan 4 kohdan mukaisen metsänhoitotoimen osalta

Kukin jäsenvaltio voi laskea hyväkseen jokaista valitsemaansa 3 artiklan 3 ja 4 kohdan mukaista toimintaa koskevat nettopäästöt ja -poistumat rekisteröimällä poistoyksiköitä (RMU) tai mitätöimällä Kioton pöytäkirjan yksiköitä näitä toimintoja vastaavien raportoitujen päästöjen ja poistumien sekä erityisten laskentasääntöjen perusteella. EY ei rekisteröi eikä mitätöi yksiköitä 3 artiklan 3 ja 4 kohdan mukaisista toiminnoista raportoitujen päästöjen ja poistumien perusteella. EY raportoi velvoitekauden lopulla kumulatiivisesti näitä toimintoja koskevat jäsenvaltioiden laskemat määrät, jotka edustavat jäsenvaltioiden kumulatiivista lisäystä tai vähennystä sallittuun päästömäärään nähden velvoitekauden lopulla.

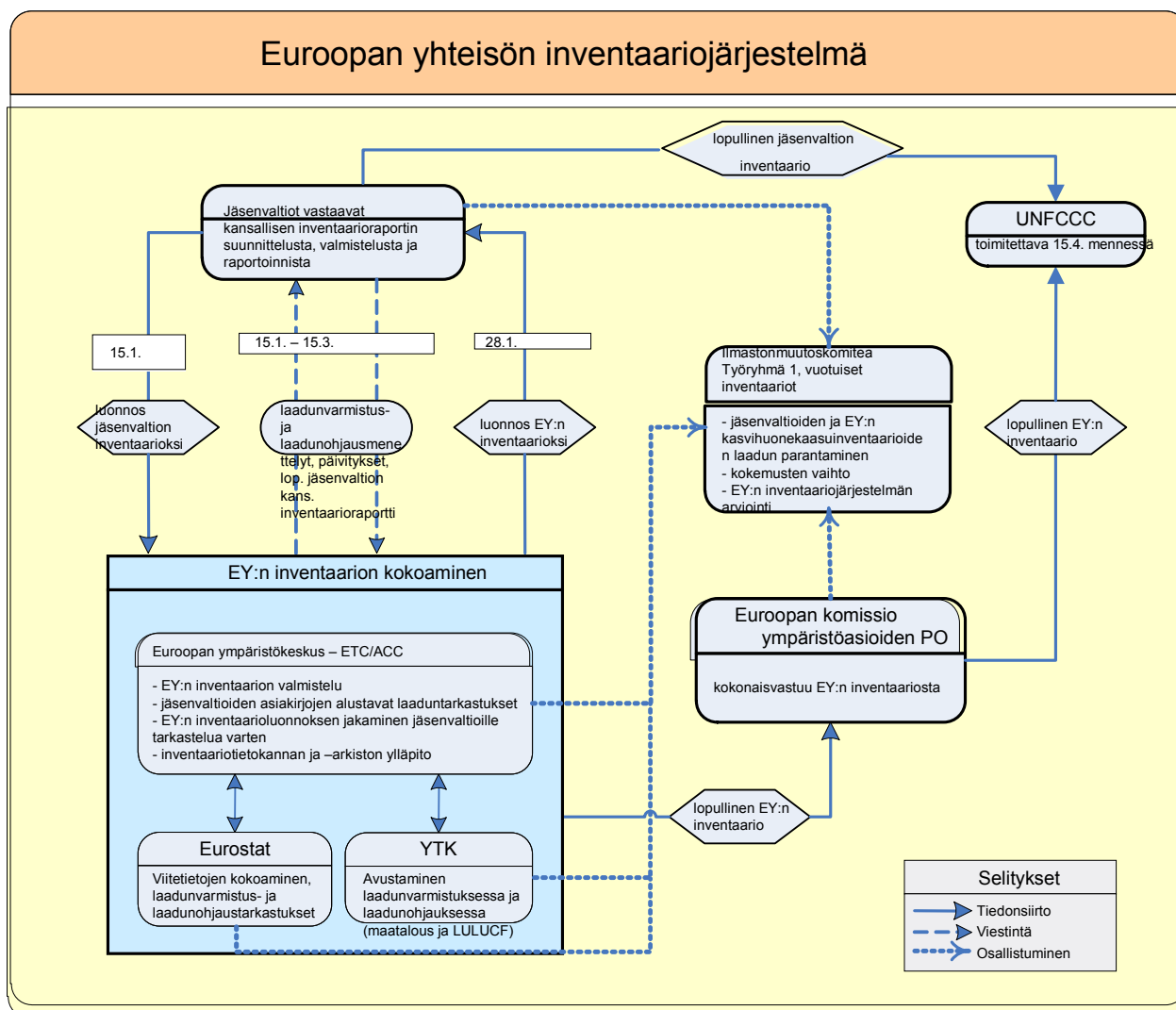
e) Kuvaus Kioton pöytäkirjan 5 artiklan 1 kohdan mukaisesta kansallisesta järjestelmästä, josta on raportoitu 7 artiklan edellyttämien tietojen valmistelua koskevien suuntaviivojen mukaisesti

EY:n inventaariojärjestelmän tavoitteena on varmistaa, että jäsenvaltioiden ja yhteisön UNFCCC:lle toimittamat inventaariot ovat vuotuisia inventaarioita koskevien UNFCCC:n suuntaviivojen mukaisesti täsmällisiä, vertailukelpoisia, johdonmukaisia, kattavia, avoimia ja oikea-aikaisia.

Kaaviossa 1 kuvataan EY:n inventaariojärjestelmää. Euroopan komission ympäristöasioiden pääosasto vastaa EY:n inventaarion valmistelusta, kun taas jokainen jäsenvaltio vastaa oman inventaarionsa valmistelusta. Kansalliset inventaariot ovat EY:n inventaarion perusta. Seuraavat yksiköt tukevat ympäristöasioiden pääosastoa inventaarion valmistelussa: Euroopan ympäristökeskus ja sen

ilmansuojelua ja ilmastonmuutosta käsittelevä teemakeskus (ETC/ACC) sekä seuraavat Euroopan komission muut pääosastot: Eurostat ja Yhteinen tutkimuskeskus.

Kaavio 1: EY:n inventaariojärjestelmä

Euroopan komissio, ympäristöasioiden pääosasto

Ympäristöasioiden pääosastolla on jäsenvaltioiden kanssa yhteistyössä kokonaisvastuu yhteisön inventaariosta. Jäsenvaltioilta edellytetään Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen 280/2004/EY⁴ mukaisesti kansallisten inventaarioiden ja inventaarioraporttien toimittamista Euroopan komission ympäristöasioiden pääosastolle, joka vuorostaan toimittaa EY:n inventaarion ja inventaarioraportin UNFCCC:n sihteeristölle.

- Komissiota avustaa päätöksen 280/2004/EY 9 artiklan mukaisesti perustettu ilmastonmuutoskomitea. Komitea muodostuu jäsenvaltioiden edustajista, ja sen puheenjohtajana toimii komission edustaja. Ilmastonmuutoskomitean alaisuuteen on perustettu pysyväksi elimeksi työryhmä 1 "Vuotuiset inventaariot", jonka tarkoituksena on tietojen vaihto Euroopan komission (ympäristöasioiden PO:n, Eurostatin ja Yhteisen tutkimuskeskuksen), Euroopan ympäristökeskuksen (ETC/ACC:n) ja jäsenvaltioiden välillä.

Euroopan ympäristökeskus

Euroopan ympäristökeskus avustaa ympäristöasioiden pääosastoa ETC/ACC-teemakeskuksen kautta. ETC/ACC tukee Euroopan ympäristökeskusta seuraavissa toiminnoissa:

- jäsenvaltioiden toimittamien asiakirjojen alustava tarkastaminen yhteistyössä Eurostatin ja Yhteisen tutkimuskeskuksen kanssa 28. helmikuuta mennessä sekä alustavien tarkastusten tulosten jakaminen (tilaa, johdonmukaisuutta ja kattavuutta koskevat raportit)
- jäsenvaltioiden kuuleminen annettujen tietojen selventämiseksi
- EY:n inventaarioluonnoksen ja inventaariota koskevan raporttiluonnoksen valmistelu jäsenvaltioiden toimittamien tietojen perusteella ja luonnosten jakaminen 28. helmikuuta mennessä
- EY:n lopullisen inventaarion ja sitä koskevan raportin valmistelu 15. huhtikuuta mennessä (komission toimitettava UNFCCC:n sihteeristölle)
- jäsenvaltioiden avustaminen kasvihuonekaasuinventaarioita koskevassa raportoinnissa antamalla käyttöön ohjelmistotyökaluja
- inventaariotietokannan ja inventaarioarkistojen ylläpito
- EY:n inventaariota koskevien laadunvarmistus- ja laadunohjausmenettelyjen toteuttaminen EY:n laadunvarmistus- ja laadunohjausohjelman mukaisesti.

Euroopan ympäristökeskuksen ja ETC/ACC:n erityistoiminnot on kuvattu niiden vuotuisissa hallintosuunnitelmissa. Euroopan ympäristökeskuksen ja ETC/ACC:n tehtäviä helpottaa ympäristöä koskeva Euroopan tieto- ja seurantaverkosto (Eionet), johon kuuluvat keskustoimipisteinä Euroopan ympäristökeskus (teemakeskusten tuella) ja kansalliset laitokset Euroopan ympäristökeskuksen jäsenmaissa. Ne toimittavat ja/tai analysoivat ympäristöä koskevia kansallisia tietoja (katso <http://eionet.eea.eu.int/>). Jäsenvaltioita kannustetaan hyödyntämään Eionetin keskitettyä tietojen tallennusta kasvihuonekaasuja koskevien tietojen toimittamiseksi Euroopan komissiolle ja ETC/ACC:lle (katso <http://cdr.eionet.eu.int/>).

⁴ Päätös 280/2004/EY, tehty 11 päivänä helmikuuta 2004, järjestelmästä yhteisön kasvihuonekaasupäästöjen seuraamiseksi ja Kioton pöytäkirjan täytäntöönpanemiseksi.

Euroopan ympäristökeskuksen ilmansuojelua ja ilmastonmuutosta käsittelevä teemakeskus (ETC/ACC)

ETC/ACC perustettiin maaliskuussa 2001 Alankomaiden johtavan ympäristöorganisaation MNP:n (Milieu- en Natuurplanbureau) ja Euroopan ympäristökeskuksen välisellä sopimuksella. Ajantasaistettu puitesopimus tulee voimaan 1. tammikuuta 2007 ja kestää neljä vuotta vuoteen 2010. ETC/ACC käsittää 11 organisaatiota ja laitosta kahdeksassa Euroopan maassa. ETC/ACC:n erityistoiminnot on kuvattu sen vuotuisessa hallintosuunnitelmassa.

Eurostat

Eurostat avustaa ympäristöasioiden pääosastoa ja tekee yhteistyötä Euroopan ympäristökeskuksen kanssa laadunvarmistus- ja laadunohjaustoiminnoissa laadunvarmistus- ja laadunohjausohjelmassa kuvatulla tavalla. Se keskittyy toimintoihin ja erityisesti energiaa koskeviin tietoihin. Eurostatin erityistoiminnot on kuvattu sen vuotuisessa hallintosuunnitelmassa.

Yhteinen tutkimuskeskus (YTK)

Yhteinen tutkimuskeskus avustaa ympäristöasioiden pääosastoa ja tekee yhteistyötä Euroopan ympäristökeskuksen kanssa EY:n inventaariota koskevissa laadunvarmistus- ja laadunohjaustoiminnoissa. Se keskittyy LULUCF-alaan ja maatalouteen. YTK toteuttaa nämä toiminnot läheisessä yhteistyössä jäsenvaltioiden ja tutkimusyhteisön kanssa. YTK:n erityistoiminnot on kuvattu sen vuotuisessa hallintosuunnitelmassa.

Jäsenvaltiot

EY:n inventaario perustuu jäsenvaltioiden toimittamiin inventaarioihin. Yhteisön kasvihuonekaasujen kokonaisarvion olisi täsmällisesti vastattava jäsenvaltioiden kansallisten kasvihuonekaasuinventarioiden yhteismäärää. Jäsenvaltiot vastaavat toimintotietojen, päästökertoimien ja muiden sellaisten parametrien valinnasta, joita käytetään kansallisissa inventaarioissa, samoin kuin siitä, että hallitustenvälisen ilmastopaneelin (IPCC:n) suuntaviivoissa, hyviä käytäntöjä koskevissa IPCC:n ohjeissa ja LULUCF-alan hyviä käytäntöjä koskevissa IPCC:n ohjeissa annettuja menetelmiä sovelletaan oikein. Jäsenvaltioiden on myös laadittava laadunvarmistus- ja laadunohjausohjelmat omia inventaarioitaan varten.

EY:n inventaarion kokoamisen oikeusperusta on päätös 280/2004/EY.

Jokaisen jäsenvaltion on päätöksen 280/2004/EY mukaisesti perustettava kansallinen järjestelmä. Päätöksen 280/2004/EY mukaisia jäsenvaltioiden raportointivelvollisuuksia on edelleen tarkennettu järjestelmästä yhteisön kasvihuonekaasupäästöjen seuraamiseksi ja Kioton pöytäkirjan täytäntöönpanemiseksi tehdyn Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 280/2004/EY täytäntöönpanosäännöistä tehdystä komission päätöksessä 2005/166/EY⁵.

Vuotuiset menettelyt

Yhteisön inventaarion vuotuinen kokoamisprosessi käsittää seuraavat perusosat: Jäsenvaltiot antavat vuotuiset kasvihuonekaasuinventaarionsa kunkin vuoden 15. päivään tammikuuta mennessä Euroopan komission ympäristöasioiden pääosastolle. Sen jälkeen ETC/ACC, Eurostat ja YTK tarkastavat toimitetut tiedot alustavasti 28. helmikuuta mennessä. Luonnokset EY:n inventaarioksi ja inventaarioraportiksi jaetaan jäsenvaltioille huomautuksia varten 28. helmikuuta. Jäsenvaltiot tarkistavat EY:n inventaariossa käytetyt kansalliset tiedot ja lähettävät tarvittaessa ajantasaistat tiedot ja huomautuksensa 15. päivään maaliskuuta mennessä. Tällä menettelyllä varmistetaan, että EY:n

⁵ EUVL L 55, 1.3.2005, s. 57.

kasvihuonekaasuinventaario ja inventaariota koskeva raportti voidaan toimittaa UNFCCC:n sihteeristölle oikea-aikaisesti, ja taataan, että EY:n UNFCCC:n sihteeristölle toimittamat tiedot ovat johdonmukaisia jäsenvaltioiden UNFCCC:lle toimittamien tietojen kanssa.

Euroopan yhteisön inventaarion laadunvarmistus- ja laadunohjaus

Euroopan komissio (ympäristöasioiden PO) vastaa EY:n kasvihuonekaasuinventaarion laadunvarmistus- ja laadunohjaustoimintojen koordinoinnista, siitä, että laadunvarmistus- ja laadunohjausohjelma toteutuu ja että kehitetään laadunvarmistus- ja laadunohjaussuunnitelma. Euroopan ympäristökeskus vastaa EY:n inventaariota koskevien laadunvarmistus- ja laadunohjausmenettelyjen vuotuisesta täytäntöönpanosta.

Koska yhteisön inventaario perustuu jäsenvaltioiden vuotuisiin inventaarioihin, sen laatu riippuu jäsenvaltioiden inventaarioiden laadusta, jäsenvaltioiden laadunvarmistus- ja laadunohjausmenettelyistä sekä EY:n inventaarion kokoamisprosessin laadusta. Jäsenvaltiot sekä EY kokonaisuutena toteuttavat parhaillaan laadunvarmistus- ja laadunohjausmenettelyjä noudattaakseen hyviä käytäntöjä koskevia IPCC:n ohjeita.

Yhteisö on laatinut laadunvarmistus- ja laadunohjausohjelman, jossa kuvataan laadun tavoitteet ja inventaariota koskeva laadunvarmistus- ja laadunohjaussuunnitelma sekä laadunvarmistus- ja laadunohjausmenettelyjen suorittamisvastuut ja -aikataulut. Yhteisön laadunvarmistus- ja laadunohjausohjelma tarkistetaan vuosittain, ja sitä muutetaan tai ajantasaistetaan tarpeen mukaan.

EY:n laadunvarmistus- ja laadunohjausohjelman yleistavoitteita ovat

- saada aikaan kasvihuonekaasujen päästöjä ja poistumia koskeva EY:n inventaario, joka on johdonmukainen kasvihuonekaasujen päästöjä ja poistumia koskeviin jäsenvaltioiden inventaarioihin nähden
- ottaa käyttöön asianmukaiset laadunvarmistus- ja laadunohjausmenettelyt EY:n tasolla UNFCCC:n ja Kioton pöytäkirjan vaatimusten noudattamiseksi
- vaikuttaa jäsenvaltioiden inventaarioiden laadun parantamiseen ja
- antaa apua kansallisten laadunvarmistus- ja laadunohjausohjelmien täytäntöönpanossa.

Lisäksi on kehitetty erityistavoitteita sen varmistamiseksi, että yhteisön inventaario noudattaa UNFCCC:n inventaarioperiaatteita, joita ovat avoimuus, kattavuus, johdonmukaisuus, vertailukelpoisuus, täsmällisyys ja oikea-aikaisuus.

Myös laadunvarmistus- ja laadunohjaussuunnitelma on laadittu. Suunnitelmassa luetellaan laadunohjausmenettelyt ennen inventaarion kokoamista ja sen aikana. Siihen sisältyvät myös laadunvarmistus-, dokumentointi- ja arkistointimenettelyt, laadunvarmistus- ja laadunohjausmenettelyjen aikataulut sekä inventaarion kehityssuunnitelmaa koskevat määräykset.

Laadunohjausmenettelyjä toteutetaan useassa eri vaiheessa EY:n inventaariota valmisteltaessa. Ensinnäkin käytetään erilaisia tarkastuksia, joiden avulla määritellään jäsenvaltioiden tietojen johdonmukaisuus ja täydellisyys, jotta ne voidaan koota yhteisön tasolla yhteen avoimella tavalla. Toiseksi tarkastuksia tehdään sen varmistamiseksi, että tiedot kootaan yhteisön tasolla yhteen oikein kokonaisraportointivaatimusten täyttämiseksi. Kolmanneksi tehdään useita tarkastuksia, jotka koskevat tietojen arkistointia ja dokumentointia, jotta erilaiset muut tietojen laatua koskevat tavoitteet voidaan saavuttaa.

Laadunvarmistus- ja laadunohjausohjelman perusteella on kehitetty laadunhallintakäsikirja, johon sisältyvät kaikki laadunvarmistus- ja laadunohjausmenettelyjen yksityiskohdat (erityisesti tarkastusluettelot ja lomakkeet). EY:n laadunhallintakäsikirja rakentuu kolmenlaisten laadunhallintajärjestelmän pääprosessien ympärille (hallintaprosessit, inventaarion kokoamisprosessit, tukiprosessit).

Inventaarion kokoamisprosessin aikana suoritettavat laaduntarkastukset ovat laatukäsikirjan keskeinen osa. Laaduntarkastuksia tehdään kolmella tasolla: a) jäsenvaltioiden asiakirjojen laadunohjaus b) EY:n inventaarion kokoamisen laadunohjaus ja c) EY:n inventaarioraporttia koskevat laaduntarkastukset.

f) Kuvaus kansallisesta rekisteristä, josta on raportoitu Kiotoon pöytäkirjan 7 artiklan edellyttämien tietojen valmistelua koskevien suuntaviivojen mukaisesti

EY:n kansallista rekisteriä koskeva kuvaus noudattaa päätöksen 15/CMP.1 II osassa annettuja Kiotoon pöytäkirjan mukaiseen raportointiin liittyviä ohjeita (7 artiklan 1 kohdan mukaisten lisätietojen raportointi, E. Kansalliset rekisterit). Ympäristöasioiden pääosasto pitää yllä EY:n rekisteriä, eikä sitä tällä hetkellä käytetä minkään muun osapuolen rekisterin kanssa yhdistetyssä järjestelmässä. EY:n rekisterin käyttämiseen tarkoitettu ohjelmisto on kehitetty käytettäväksi päästökauppaan sekä EU:n päästökauppajärjestelmässä että Kiotoon pöytäkirjan mukaisesti. Kumpikin edellyttää, että osallistujien rekisterit noudattavat Kiotoon pöytäkirjaa varten määritettyjä YK:n tiedonvaihtostandardeja.

Mahdolliset eroavuudet EY:n rekisterin ja YK:n riippumattoman tapahtumalokin välillä minimoidaan käyttämällä EU:n päästökauppajärjestelmän rekisterinkehitysjärjestelmässä omaksuttua lähestymistapaa. Myös joukko turvatoimenpiteitä on otettu käyttöön luvottomien manipulaatioiden estämiseksi ja käyttäjän virheiden vähentämiseksi. Yleisölle annetaan oikeus tutustua asiaankuuluviin tietoihin EY:n rekisterissä kansainvälisen ja yhteisön oikeuden mukaisesti sekä Kiotoon pöytäkirjan vaatimusten nojalla.